

[Statsministeren]

Inden for undervisningssektoren arbejdes der med talrige modeller, der alle har til formål at skabe en god skole, herunder en sammensætning af eleverne, der er så gunstig for undervisningen som muligt, for både danske børn og børn af flygtninge- og indvandrerfamilier skal have gunstige undervisningsforhold. Der er næppe tvivl om, at det vil være en berigelse for en skoleklasse at have udenlandske elever, der kan fortælle om forholdene i deres hjemlande og dermed give klassekammeraterne en bedre forudsætning for at forstå fremmede kulturer.

Der kan derimod opstå problemer på skoler, hvor der er en meget stor procent af fremmedsprogede elever. Problemerne gør sig ikke mindst gældende i hovedstadsområdet, og det tror jeg at ganske mange er klar over. Det er særlig med henblik på sådanne skoler, at undervisningsministeren har fremsat forslag om et fireårigt udviklingsprogram. Det skal opfordre og opmuntre skolerne til at gøre en særlig indsats, både for at forbedre undervisningen for de fremmedsprogede elever og for at gøre skolerne mere attraktive for danske elever. Der vil også kunne gives tilskud til aktiviteter på skoler med få eller ingen fremmedsprogede elever, hvis de er indstillet på at modtage elever fra skoledistrikter med en meget stor koncentration af indvandrere og flygtninge.

Regeringen vil nøje følge udviklingen i de kommende år, og i rapporten fra regeringens byudvalg er det klart markeret, at hvis de foreslåede initiativer inden for en periode på 18 måneder ikke har vist sig at være tilstrækkelige, er regeringen indstillet på gennem et lovinitiativ at iværksætte en forsøgsordning i Københavns og Frederiksbergs Kommuner samt i Københavns Amt. Forsøgsordningen skal muliggøre en mere hensigtsmæssig fordeling af fremmedsprogede elever mellem skolerne, f.eks. ved nedsættelse af et særligt nævn.

Men foreløbig er det vores store håb og forventning, at det vil lykkes at løse de problemer, der opstår, på frivillighedens basis, tilsat relativt beskedne, men alligevel vigtige økonomiske incitamenter.

Hermed har jeg gjort rede for hovedlinjerne i regeringens aktuelle og fremtidige udlændingepolitik. Vi kan og vi vil løse de opgaver, vi står over for på udlændingeområdet, men det er afgørende for mig at slutte med rammen, in-

den for hvilken debatten om flygtninge- og udlændingepolitik for regeringens vedkommende foregår, og det grundlag, hvorpå fremtidige loviniciativer og praktisk administration skal ske.

Som jeg sagde i starten, midtvejs og her til slut: Grundlaget er et fundamentalt humanistisk menneskesyn og en fuldstændig overholdelse af internationale aftaler; et menneskesyn, der fastholdes uanset forsøg på at sætte skel i befolkningen. Mennesker, der kommer til Danmark, skal behandles som mennesker, der er i Danmark. Der findes nu engang, som jeg har sagt det så ofte, kun én slags mennesker, uanset hudfarve, beklædning, sprog eller oprindelse, og de, der er i Danmark, skal behandles ens og ligeligt.

Med disse ord har jeg også på indenrigsministerens, socialministerens og undervisningsministerens vegne besvaret forespørgslen.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (FP):

Tak til statsministeren for besvarelsen.

Må jeg til den del af talen, hvor statsministeren løftede pegefingeren i flere forskellige sammenhænge og sagde, at man ikke skulle blande tingene sammen, sige, at det synes jeg faktisk at statsministeren gjorde. På et tidspunkt tænkte jeg, om statsministeren var kommet længere hen på dagen, hvor vi faktisk har en forespørgsel om de ældres forhold i dagens Danmark, men dem syntes statsministeren alligevel at der var anledning til at påpege under denne udlændingedebat. Jeg kan godt forstå, at statsministeren er ivrig efter at forsøge at forklare regeringens politik på det område, men det må være meget, meget svært, for der er jo den sammenhæng, at de samme penge nu engang kun kan bruges en gang; det er ret elementært.

Da indvandrerkontoret i Zagreb skulle være visumkontor, mente indenrigsministeren, at man nu kunne løse de fleste problemer i Danmark vedrørende flygtninge fra det tidligere Jugoslavien. Der var i en periode kommet færre asylsøgere hertil fra eks-Jugoslavien, og vi må alle sammen konstatere, at det er den gruppe, det i øjeblikket drejer sig meget om. Men ved siden af kommer der fortsat udlændinge til Danmark fra andre dele af verden, og dem synes vi at vi for en stor del glemmer i debatten,